

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **Statutární město Ústí nad Labem**, IČO: 00081531,
sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**,
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2016, č. j. MF-16632/2016/1203,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2016, č. j. MF-16632/2016/1203, jímž byl co do výše odvodu změněn platební výměr Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad ze dne 23. 4. 2015, č. 9/2015, č. j. RRSZ 9569/2015, a to z částky 290 007 795 Kč na 6 518 006 Kč. Tímto platebním výměrem správce odvodu podle § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, vyměřil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně u projektu reg. č. CZ.1.09/4.1.00/04.00210 s názvem „*Rekonstrukce Muzea města Ústí nad Labem* s cílem zřízení centra česko-německých studií Collegium Bohemicum“.
2. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Podle § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že „[ž]aloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.“ Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. přitom platí, že žalobce může rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby, která je v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. dvouměsíční a plyne ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem.

3. K problematice žalobních bodů existuje bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu, podle které *„[u]platnění alespoň jednoho projednatelného žalobního bodu nepředstavuje podmínku řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], ale zvláštní náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) uvedeného zákona. Absence takovéto náležitosti se odstraňuje postupem dle § 37 odst. 5 téhož zákona. Soud pro odstranění této vady stanoví lhůtu odpovídající zbývajícím částem lhůty pro podání žaloby. Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů (§ 37 odst. 5 s. ř. s.) vždy, je-li se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu doplnit včas. Neuplatní-li žalobce ve lhůtě pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.), soud žalobu odmítne podle § 37 odst. 5 téhož zákona“* (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31, publ. pod č. 3733/2018 Sb. NSS, nebo také starší rozsudky téhož soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003-40, publ. pod č. 113/2004 Sb. NSS, a ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010-56, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
4. V projednávané věci podal žalobce dne 3. 2. 2017 žalobu, která neobsahovala žádné žalobní body; sám žalobce označil žalobu za blanketní a přislíbil její doplnění. Vzhledem k tomu, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 7. 12. 2016, jak vyplývá z obsahu správního spisu, dvouměsíční lhůta pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), resp. pro uplatnění alespoň jednoho žalobního bodu ve smyslu citované judikatury, uplynula dne 7. 2. 2017. Doplnění žaloby datované dnem 13. 2. 2017 podal žalobce až dne 27. 2. 2017, tj. po uplynutí předmětné lhůty, a proto v souladu s § 71 odst. 2 třetí větou s. ř. s. nelze k žalobním bodům v něm obsaženým přihlížet.
5. Vycházeje z citované judikatury Nejvyššího správního soudu zdejší soud konstatuje, že žalobce ve lhůtě pro podání žaloby, tj. nejpozději do 7. 2. 2017, neuplatnil žádný žalobní bod, a proto jeho žaloba není projednatelná. Za situace, kdy žaloba byla podána prostřednictvím datové schránky v pátek 3. 2. 2017 odpoledne a podatelnu soudu zpracována v pondělí 6. 2. 2017, soud dospěl k závěru, že nebylo jeho povinností vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, neboť do konce lhůty k podání žaloby (7. 2. 2017) již zbýval pouhý jeden den a v případné výzvě by lhůtu k doplnění žalobních bodů mohl soud stanovit jen do 7. 2. 2017. Zároveň soud poukazuje na obecně platnou zásadu „*neznalost zákona neomlouvá*“ a zdůrazňuje, že žalobce, který disponuje vlastním právním odborností, by si tím spíše měl být vědom toho, že rozšířit žalobu o nové žalobní body lze jen ve lhůtě pro podání žaloby, což ovšem neučinil.
6. Soud uzavírá, že žalobce neuplatnil ve lhůtě pro podání žaloby žádný žalobní bod, jeho žaloba není projednatelná, a proto ji soud v souladu s citovanou judikaturou odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

7. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl rovněž o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby v částce 3 000 Kč. Tato částka bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. září 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu